

## **PARAULES D'AGRAIMENT DEL P. ABAT MANEL GASCH**

**Pronunciades al final de la Benedicció Abacial**

**13 d'octubre de 2021**

Dono gràcies a Déu per tot el que hem viscut avui en aquesta celebració. Perquè ens hem sentit una comunitat que pregava i invocava els dons de l'Esperit Sant per enfortir la meua fidelitat a Jesucrist i al seu Evangeli en el servei que els meus germans m'han encomanat com a abat.

Una comunitat de pregària oberta a tots els qui sou aquí, conscients que, si potser a tots no ens uneix la fe, sí que compartim l'amistat, el respecte i l'estimació per Montserrat. Una obertura que la tecnologia ha estès, com fa cada dia, a través dels mitjans de comunicació a moltes llars de fidels als quals vull tenir presents en aquestes paraules, per fer-vos sentir part de la nostra assemblea, especialment els malalts i als ancians.

"Acolliu tothom" foren les paraules que el Papa Sant Pau VI adreçà a l'Abat Cassià M. Just i que han marcat la vida de la nostra comunitat. No podia ser altrament. Són paraules que també trobaríem en el cor de l'espiritualitat de la Regla de Sant Benet i que estic segur que continuaran inspirant-nos. El monestir és sempre la casa de Déu i per tant la casa de tothom; per a uns, els monjos, de manera estable i pels altres, els hostes, de manera passatgera, com Jesucrist que passa; Montserrat és a més la casa de la Mare de Déu, de la Moreneta, de la Patrona de Catalunya, venerada per fidels i peregrins d'arreu, la casa on voldríem que tothom s'hi trobés bé. Aquest santuari és el do que Déu ha fet a la nostra comunitat i ens en sentim alhora responsables i agraïts.

Gràcies en primer lloc al P. Manuel Nin i Güell, bisbe titular de Carcàbia i exarca apostòlic per als catòlics de tradició bizantina de Grècia, que va acceptar presidir aquesta benedicció, amb qui ens uneixen llaços de fraternitat i que, aportant-nos una mica de la tradició de l'Orient Cristià ha fet més catòlica, més universal, aquesta nostra assemblea.

La comunió que personalment m'ha expressat, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, la meua ciutat de naixement, que avui no pot ser amb nosaltres, i la presència del Cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe emèrit de Barcelona, i del nostre bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, juntament amb la dels arquebisbes de Tarragona i d'Urgell, a aquest darrer li dec l'ordenació presbiteral, més la presència de bisbes de totes les diòcesis amb seu a Catalunya i encara la del bisbe de Mallorca, i la de tots els preveres i diaques que sou aquí, ens fan adonar de la profunda eclesialitat a la qual estem cridats els monjos de Montserrat: al servei de les parròquies, dels preveres i dels fidels. Un servei que compartim amb tants religiosos i religioses, que ens completem en la diversitat de carismes i que avancem junts en el discerniment de la voluntat de Déu.

The monastic family couldn't be higher represented in this celebration and I am most grateful to the most Reverend father Gregory, abbot Primate to have been able to attend it and to bring with him the communion and the prayer of the whole benedictine Confederation. Being just as we are a single monastery, your presence remind us that we are really part of something bigger than just us. Je remercie le Père Abbé Jacques Damestoy qui nous partage son amitié et celle de monastères français. Tambièn agradezco al Abad Guillermo, Presidente de nuestra congregación sublacense-casseninse, a nuestros hermanos abades y monjes de los monasterios hermanos de El Paular, Silos, Leyre y Santa Brígida, que hoy nos acompañéis, així com la fraternitat dels abats i abadesses, monjos i monges dels monestirs catalans presents aquí amb qui compartim la missió de fer present i viva la vocació monàstica a la nostra terra catalana.

L'extensa representació del món civil, encapçalada pel president de la Generalitat, Molt honorable Sr. Pere Aragonès, la consellera de justícia, honorable Sra. Lourdes Ciuró, la Delegada del govern a Catalunya, Excma. Sra. Teresa Cunillera, la presidenta de la Diputació de Barcelona, Excma. Sra. Núria Marín, i totes les altres autoritats i representants d'entitats i mitjans de comunicació, ens recorden la nostra tradició de servei especial a la societat i al poble de Catalunya, que es fa present en tota la seva riquesa i varietat a Montserrat.

La nostra comunitat de monjos no és només a Montserrat. Som també monjos que ens dediquem a la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat o que vivim a les cases del Miracle, al Solsonès, i de Cuixà, al Conflent, que animem la vida cristiana i espiritual dels seus territoris; monjos que vivim a Roma, col·laborant amb l'ateneu universitari de Sant Anselm; un monjo que és a l'Àfrica, a Uganda, intentant millorar la vida dels més pobres. Tots comencem aquestes setmanes una etapa nova. No canviarem tots de lloc ni de feina però sí que he demanat posar-nos junts a escoltar.

En la proximitat del mil·lenari del monestir, l'any 2025, hem de posar-nos a escoltar la veu de Déu, a escoltar-nos els uns als altres, a escoltar-vos a vosaltres, convençuts que si escoltem, sentirem alguna cosa. Amb la celebració del Mil·lenari de Montserrat, el proper 2025, volem precisament això, apropar Montserrat a la societat. Ens agradaria que tothom se sentís seva aquesta celebració. Som molt conscients que els mil anys de Montserrat son

també mil anys d'una societat amb la qual han avançat conjuntament al llarg de la història. El Mil·lenari és, a la vegada, l'oportunitat de projectar Montserrat vers el futur. No comencem aquesta etapa des de zero. Aquí a prop reposen els abats que restauraren el monestir durant el segle XIX i feren el Montserrat modern. Els meus antecessors que són aquí, els PP. Abats Sebastià M. Bardolet i Josep M. Soler són la memòria viva del guiatge de la comunitat en els darrers més de trenta anys. Ja ho he fet públicament, però no puc deixar avui especialment d'agrair a Déu i a ell, els vint-i-un anys d'abadiat del P. Abat Josep M. Tenir-lo entre nosaltres, em dona una gran seguretat i un gran confort.

Tots ells, encapçalats pels màrtirs que avui commemorem, amb tots els monjos que ens han precedit des del cel o des de la terra, vetllen per nosaltres i intercedeixen davant del Senyor, perquè ens faci homes de pregària, d'acolliment i testimonis de bondat i de pau. Una comunitat que en aquests moments difícils, després de la pandèmia, sigui capaç de donar esperança veritable a tothom i solidaritzar-se amb els qui més en patiran els efectes.

Finalment voldria fer uns agraïments més personals als qui també sou aquí. A la meua mare que tinc el goig que m'acompanyi avui, i al meu pare, que ens va deixar fa just un any, a causa del Covid, els qui dec la vida, la fe i el primer amor a Montserrat i que és ben present. Als meus germans, cunyades, oncles i tota la resta de la família per tot el camí que hem fet junts i el que encara farem. Als amics, fidels durant tants anys i dels qui espero que continuarem sent senzillament amics. Al Germà Pere de la comunitat de Taizé, lloc essencial de la meua vida. To father Jonathan and to father Paul from the Church of England for so many years of friendship, and for taking the trouble to come from England to a such long celebration being unable to understand a word of it. També agraeixo que sigueu aquí tants col·laboradors i treballadors de Montserrat tan propers en els darrers deu anys de la meua vida, en la meua tasca d'administrador-majordom i tots els qui formeu la ampla família montserratina: els oblats, els confreres, els Antics Escolans.

Gràcies especialment a vosaltres escolans perquè ens heu ajudat a pregar amb la música i perquè ens feu passar tantes hores belles amb el vostre cant i ens demostreu la vostra capacitat de tirar endavant tants projectes extraordinaris tot i la vostra joventut. Em recordo de les vostres famílies i de la Capella, amb alguns dels quals compartíem fa "només" quinze anys, educació, concerts i viatges...

I a tots els qui sé que heu treballat molt per a garantir l'organització i la seguretat d'aquest acte. A tots gràcies de cor.

I vull acabar recordant dues persones importants a la meua vida i que avui no hi són a causa de la salut: mons. Antoni Vadell, bon amic de fa 25 anys i el P. Ramon Ribera Marín, formador meu al noviciat i al juniorat. Que puguin recuperar-se ben aviat.

I si m'he deixat algú, vulgueu perdonar-me. No ha estat amb mala intenció.

Posem-nos, doncs, en camí sota la mirada de la Mare de Déu, la Rosa d'Abril que des de Montserrat il·lumina la catalana terra, el món sencer i ens guia cap al cel.